

22
ANTONI VIVES
polític i escriptor

El conjunt de Barcelona, el Vallès, Mataró i Vilanova ha de ser tractat com un tot i l'hem d'explicar al món com la nostra gran oportunitat

26
HELENA RIS
dir. de la Unió Catalana d'Hospitals

Que el sector públic presti serveis de salut a través d'entitats privades no és privatitzar, sinó aprofitar els recursos del país

23
MARTA ESPASA
economista, professora de la UB

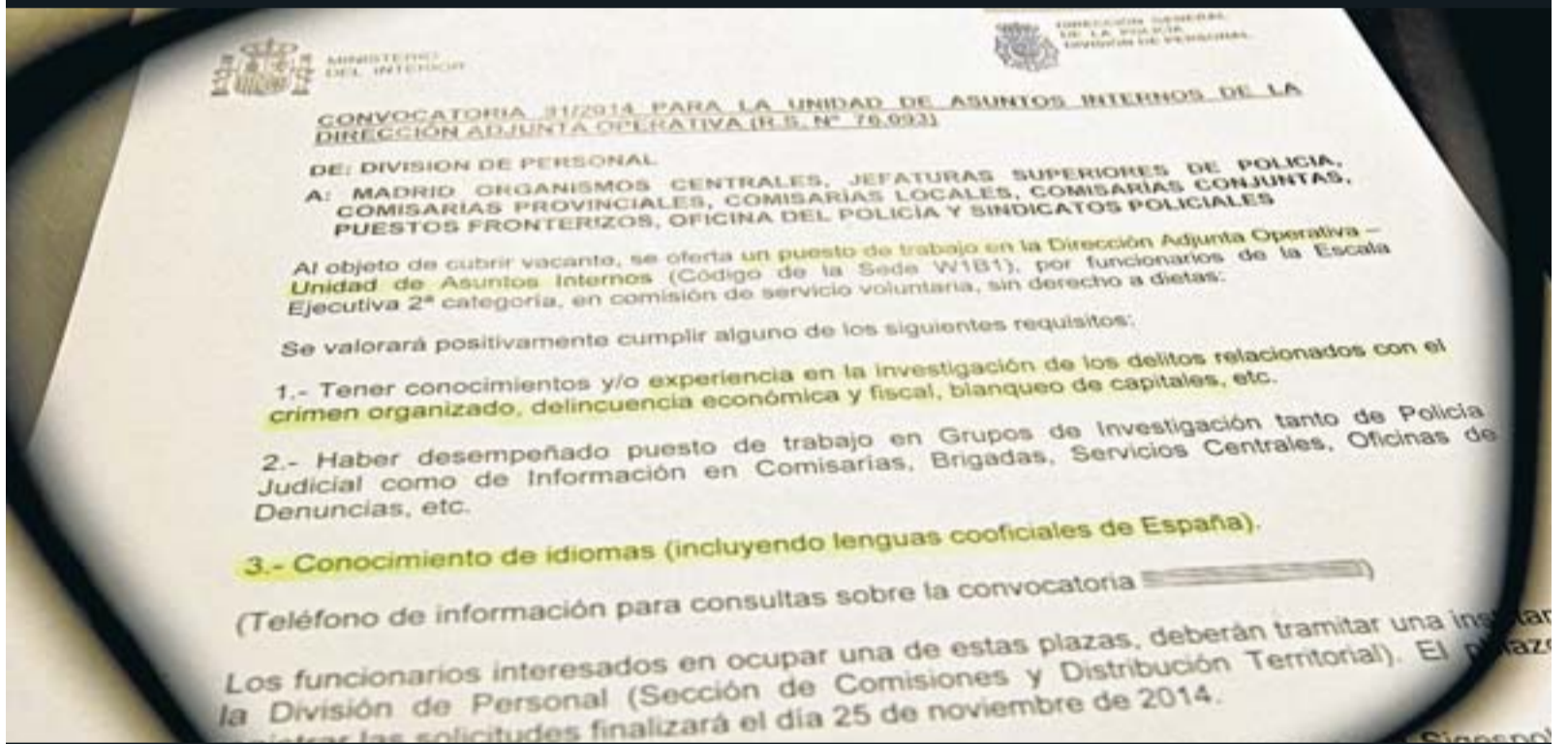
Davant l'operativa de les multinacionals, els estats haurien d'harmonitzar els seus criteris fiscals. Dubto que Juncker hi ajudi

GUERRA BRUTA

INFORMACIÓ EXCLUSIVA

Una unitat secreta policial per buscar corrupció a Catalunya

Interior utilitza més d'una trentena d'agents d'affers interns i de planificació per a un grup antifrau que funciona al marge de la UDEF

L'ARA ha tingut accés al document intern de la Policia Nacional en què s'ofereixen places a agents especialitzats en delictes econòmics i amb coneixements de llengües cooficials. L'operació està dirigida per un comissari afí al ministre Fernández Díaz. XAVIER BERTRAL

La Hisenda pròpia accelera

El full de ruta del president fixa els terminis per esquivar fiscalment l'Estat

La llevantada causa estralls al nord i torna a inundar el TGV a Girona

L'aigua arrossega una excursionista a la riera de Llierca

DAVID BORRAT

ESPORTS

UN ULTRA DEL DÉPOR MOR EN UNA BARALLA AMB ELS DE L'ATLÈTIC

TRIOMF AGÒNIC DEL BARÇA A MESTALLÀ (0-1)

JA A LA VENDA FINS AL 7 DE DESEMBRE, EL CD DE MAZONI
SACRIFIQUEU LA PRINCESA

El cantautor reedita el seu últim àlbum, "Sacrifiqueu la princesa". Un doble CD que inclou temes inédits, remescles sorprenents i "Som la carretera", un viatge de 40 minuts idèntic per a tots els automobilistes i les seves jornades a la carretera.

CD
Mazoni
9,95 €

Quin rol ha de tenir la societat civil en la sanitat pública?

Quan, als anys 80, es va configurar el sistema sanitari actual, es va comptar amb una gran quantitat d'entitats de la societat civil que, durant dècades, havien estat prestant els serveis de salut que l'Estat no podia cobrir per una insuficiència dels recursos instal·lats a Catalunya. Eren entitats gestionades sota el dret privat de diferent naturalesa, com ara fundacions, mutualitats o ordes religiosos, les quals es van integrar en la xarxa d'entitats proveïdores del sistema públic de salut de Catalunya que s'estava constituint.

És el cas de la Fundació Santa Tecla de Tarragona, amb més de 500 anys d'història, o de la Mútua de Terrassa, una entitat creada fa més d'un segle i que encara avui és una de les empreses més importants de la ciutat. També n'és un exemple l'Institut Pere Mata, creat a la segona meitat del segle XIX per la societat civil reusenca davant de la falta de resposta de l'administració sobre els problemes de salut mental. És el cas, igualment, d'ordes religiosos com el de Sant Joan de Déu i la Congregació de les Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor de Jesús, que van posar la seva tasca de beneficència al servei del sistema sanitari públic. Un altre exemple el trobem en l'Hospital del Sagrat Cor, de l'antiga mútua de forners, el qual, a través d'un sistema de contribució, havia desenvolupat estructures sanitàries per garantir l'atenció a aquest col·lectiu. Un altre exemple el trobem en aquelles institucions que, sent la seva gènesi privada, s'han integrat en el sector públic, com l'Hospital de Sant Pau.

Així mateix, a Girona, tenim el cas de l'Hospital Santa Caterina, fundat

el 1211, que el 1932 va passar a dependre de la Generalitat i, durant la dècada dels 90, arran dels traspassos en matèria de sanitat, va passar a formar part de l'Institut d'Assistència Sanitària (IAS), empresa de la xarxa sanitària i social de cobertura pública de la Generalitat de Catalunya.

De manera complementària a la iniciativa de la societat civil, a finals dels anys 80, en col·laboració amb l'àmbit local, la Generalitat va impulsar la figura jurídica del consorci per dotar les entitats sanitàries de millors instruments de gestió.

La diversitat d'institucions i de règims jurídics és una característica i una riquesa del nostre sistema sanitari, i configura una xarxa d'utilització pública regulada pel contracte

HELENA RIS

DIRECTORA GENERAL DE LA UNIÓ CATALANA D'HOSPITALS

La gestió és bona o dolenta, però no pública o privada com a oposats

Darrerament se senten veus que, amb més vehemència que arguments, fan de l'instrument jurídic públic un objectiu en si mateix, sota la demagògia de la privatització. Aquest plantejament és totalment injust perquè, a Catalunya, la titularitat jurídica de les estructures no ha constituït mai un fi en si mateix, sinó un mitjà per assolir la missió que els és pròpia: atendre la població i treballar per a la millor resolu-

ció dels problemes de salut. La gestió és bona o dolenta, però no pública o privada com a figures oposades. D'altra banda, aquestes opinions expressen menysteniment a les empreses i els seus treballadors per la seva condició jurídica.

L'èxit del nostre sistema sanitari públic és l'èxit del treball en xarxa de totes les entitats que el configuren, cadascuna amb les seves condicions i circumstàncies específiques. En aquest marc, tenim la gran sort de comptar amb entitats privades que, molt abans de l'existència del sistema mateix, ja prestaven serveis de salut als ciutadans i sense les quals seria impossible donar una resposta eficaç i eficient a les necessitats de salut de la població.

Aquestes entitats, gestionades sota el dret privat, contribueixen al sistema sanitari públic, assumint-ne les condicions i característiques, les dificultats i els reptes, i alineant la seva estratègia a aquesta voluntat de servei públic i de garantia del dret a la salut dels ciutadans que el Govern ha d'implementar. A més, estan sotmeses a un retiment de comptes a través del qual tothom pot comprovar els resultats que registren, tant a nivell assistencial com econòmic. Per tant, totes aquestes entitats són sector sanitari, de finançament públic, del qual senten un gran orgull de pertinença, i tenir-les en compte a l'hora de prestar serveis de salut a la població no té res a veure amb el fet de privatitzar, sinó amb el d'aprofitar el capital professional i organitzatiu del nostre país i reconèixer les iniciatives emprenedores que ens continuen aportant solucions innovadores de cara al futur del sistema públic de salut de Catalunya.

PERE VIRGILI

CARTES I MISSATGES

La solidaritat necessària

Davant la precària situació en què viuen moltes famílies, ens assabentem de la solidaritat de les persones que, sense anar sobrades, ajuden les que tenen moltes dificultats. Són persones anònimes que no són notícia, però que alleugen la pobresa i el dolor de persones a les quals reconeixen com a iguals.

Aquesta setmana és notícia que Amancio Ortega ha fet donació a Càritas de 20 milions d'euros, que es destinaran a cobrir necessitats primàries com ara lloguers, llum, aigua, gas. I també ha donat 4 milions d'euros més al Banc d'Aliments per a l'adquisició i el lloguer de naus, frigorífics, furgonetes, etc. Sí, també està molt bé que els que tenen molt siguin generosos.

De vegades penso com es gasten, o es malgasten, els diners les grans figures del futbol. També m'agradaria que fossin notícia per la seva solidaritat, com ho ha sigut el Rayo Vallecano, i no només pels seus fitxatges milionaris.

M. PILAR FARGAS SALVADÓ
RIUDOMS

Llista de país?

Vaig participar al 9-N, vaig dubtar si votar sí-sí, i al final vaig votar sí i en blanc, perquè tinc clar que vull que Catalunya sigui un estat, però no puc definir-me sobre com vull que sigui fins que no tinguem un debat clar i obert en totes les posicions.

És per això que no puc estar d'acord amb la proposta d'Artur Mas. Aquesta proposta d'eleccions plebiscitàries ens deixaria sense el debat necessari i no ens asseguraria un procés civilitzat i democràtic de discussió dels avantatges i els inconvenients de la independència o de qualsevol altra solució, i s'incrementaria així el risc de trencament de la societat catalana. L'única via segueix sent un referèndum en què totes les opcions comptin amb les mateixes possibilitats d'expressió. No hi ha cap dreuera.

Però, a més a més, amb la seva proposta de llista única el president Mas ens vol treure la capacitat de decidir quin tipus de govern volem per a aquests 18 mesos d'excepcionalitat de què parla. Perquè en aquests 18 mesos, ¿seguiran les retallades? ¿Se seguirà privatitzant la sani-

tat? ¿Continuarà la corrupció? No vull una llista única, o potser sí, però seria una llista única de tots els que volem canviar les polítiques d'aquests últims anys i construir una Catalunya socialment justa, lliure de desnonaments, de pobresa, i també de corrupció.

JAUME ROVIRA I MARSAL
BARCELONA

Declaracions valuoses

Ja fa temps que es parla d'independència, però es veu que hi ha molta feina per aconseguir-la, sobretot pels entrebancs que hi posa el Sr. Rajoy.

Fa temps en van explicar que un general de l'exèrcit va dir que perquè Espanya anés bé cada cinquanta anys calia bombardejar Barcelona. També m'havien explicat que un ministre espanyol havia dit: "La mejor manera de gobernar Catalunya es no gobernarla". La declaració del general potser més hauria valgut que no l'hagués escrit, no fos cas que els doni una idea, però la declaració del ministre penso que no estaria malament. Una Catalunya independent ens estalviaria

molts maldecaps. Si tinguéssim els diners suficients, esclar.

CONCEPCIÓ PUIG SANAHUJA
TERRASSA

Un agraïment

No sempre tot funciona tan malament. Els familiars de la Maria Àngela Calls Blancafort volem agrair profundament a tot l'equip sanitari de la secció de geriatría de l'Hospital de Granollers i, en especial, a la doctora Barrera, el tracte que van dispensar a la mare. En els últims dies de la seva vida, hi va trobar confort i professionalitat, però, el que és més important, també tendresa en moments molt difícils. Estem segurs que ella hauria volgut adreçar-los aquestes paraules. Moltes gràcies.

JOAN GASULL I CALLS I 14 FAMILIARS MÉS
LA GARRIGA

Les cartes enviades pels lectors han de tenir un màxim de 1.000 caràcters. El diari es reserva el dret de resumir-les. Els seus autors hi han de fer constar nom i cognoms, adreça postal i electrònica, número de carnet d'identitat i un telèfon de contacte. Les cartes no es respondran.

Podeu expressar-vos al diari a través de la web www.ara.cat, i per les següents vies:

[@diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) [facebook.com/diariARA](https://www.facebook.com/diariARA) [@cartes@ara.cat](mailto:cartes@ara.cat) Carrer Diputació, 119, 08015, Barcelona Fe d'errades: opinio@ara.cat

